

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 11/06/18

ΑΝΑΦΟΡΑ

**ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ**

Θέμα: «Υποβολή διαμαρτυρίας των κατοίκων του Δρεπάνου Αχαΐας από την ύπαρξη αποβλήτων αμιάντου σε εκτάσεις του εγκαταλειμμένου εργοστασίου της Αμιαντίτ»

Σχετικά με το συνημμένο δημοσίευμα, της εφημερίδας «**DOCUMENTO**» της **07/04/18**, παρακαλείσθε για την τοποθέτηση σας σε όλα όσα εμπεριέχονται σ' αυτό. Το θέμα ενδιαφέρει αρκετούς συμπατριώτες και συγκεκριμένα μας το έθεσε

ο κος Συνοδινός Αριστείδης-----
και μάλιστα ζητά να του μεταφέρουμε την απάντηση του αρμόδιου Υπουργού.

Ο αναφέρων βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος
Βουλευτής Αχαΐας
Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού
Κόμματος Ελλάδος

οιπια στη θάλασσα.

Είναι επιστημονικά αποδεδειγμένο εδώ και πολλά χρόνια ότι ακόμη και η απλή επαφή με τα προϊόντα αμύγδαλου μπορεί να προκαλέσει σοβαρότατα προβλήματα υγείας στον άνθρωπο, όπως αμυγδαλίτις, καρκίνο των πνευμόνων και μεσοθωρίδιο (μυοφρένιτις). Μάλιστα, σύμφωνα με οδηγίες του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας (ΠΟΥ) αλλά και της ΕΕ, τα προϊόντα αμύγδαλου έχουν χαμηλότερη τοξικότητα και πρωτίστως απόλυτα καρκινογόνα και ως εκ τούτου είναι εξαιρετικά επικίνδυνα για τη δημόσια υγεία.

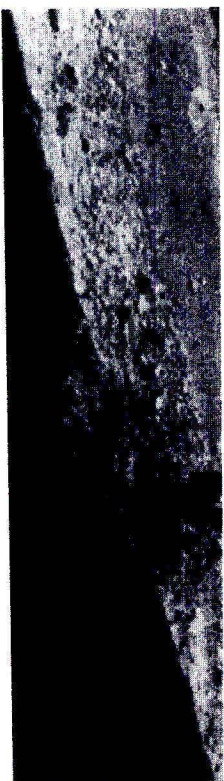
Τοξικό μείγμα θανάτου

Ο συγκεκριμένος χώρος παραγωγής προϊόντων αμύγδαλου τα τελευταία χρόνια έχει περιέλθει, λόγω πτώσεως της εταιρείας, στην ιδιοκτησία της Εθνικής Τράπεζας, η οποία σύμφωνα με πληροφορίες κατέχει το 44%, ενώ το υπόλοιπο 56% έχει περιέλθει σε εταιρεία συμφερόντων του ομίλου Αιζούλατου, ο οποίος τελευταία αντιμετωπίζει σοβαρότατα οικονομικά προβλήματα.

Το 2007, όταν το εργοστάσιο της Αμιαντίτ ΑΕ έβγαλε οριστικά δουκέτο, αφέθηκε ουσιαστικά στα χέρια των κάθε λογής πλαιοτοκωλών, οι οποίοι αγνοώντας τους κινδύνους που διατρέχουν από την επάρχη τους με το καρκινογόνο προϊόν εισέρχονταν στις εγκαταστάσεις και αφαιρούσαν μαζί με τα μέταλλα και δεκάδες σάκους με σκόνη αμύγδαλου καθώς και άλλα επικίνδυνα υλικά. Συγχρόνως άφηναν πίσω τους δεκάδες τόνους από το επικίνδυνο υλικό, το οποίο με την πάροδο του χρόνου πεταμένο στο έδαφος δημιουργεί ένα τοξικό μείγμα θανάτου το οποίο εισπνέουν οι κάτοικοι των γύρω περιοχών.

Περιβαλλοντικές οργανώσεις της Πάτρας ζητούν άμεση ανάληψη πρωτοβουλιών και καταθέτουν ένα ρεαλιστικό σχέδιο

Αντιδράσεις και ανησυχία

Όταν έγινε αντιληπτό ότι υπάρχει άμεσος κίνδυνος από το εγκαταλειμμένο εργοστάσιο με το καρκινογόνο υλικό, οι κάτοικοι ξεκίνησαν και στη συνέχεια η οικολογική του αγώνα πήραν οι περιβαλλοντικές οργανώσεις και οι διάφορες υπηρεσίες, οι οποίες έχουν μεν επιβάλει μέχρι σήμερα σημαντικά χρηματικά πρόστιμα, όμως δεν κατάφεραν να λύσουν οριστικά το πρόβλημα.

Στις 7/11/2011 ο τότε γγ της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου - Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου εξέδωσε απόφαση με την οποία ζητούσε από τους συνδικαλιστές του αμύγδαλου την αποκατάσταση και εξυγίανσή του, καθώς και την άμεση απομάκρυνση των επικινδύνων αποβλήτων από τον χώρο της πρώην Αμιαντίτ ΑΕ.

Μεταφορά στη Γερμανία

Το σχέδιο προέβλεπε τη μεταφορά 80.000 κυβικών μέτρων επικινδύνων υλικών με αμύγδαλο σε ειδικό χώρο ταφής στη Γερμανία με κόστος 40.641.500 ευρώ. Όπως η σχετική απόφαση πάγωσε καθώς η Εθνική Τράπεζα προσέφυγε στο ΣτΕ, το οποίο ύστερα από εξήμιση χρόνια απέριψε την προσφυγή της.

Τον Ιούλιο του 2017 το Ecocity (εθελοντικός οργανισμός για το

σοτικό και περιβαλλοντικό περιβάλλον) επισήμανε σε έγγραφό του την πολυαποκρίνση του προβλήματος και ότι τα σπύρια των κατοίκων του οικισμού της περιοχής, το Δημοτικό Σχολείο Δρεπάνου, το νηπιαγωγείο, το φροντιστήριο ξένων γλωσσών και το γυμνάσιο βρίσκονται σε μικρή απόσταση από τις εγκαταστάσεις της Αμιαντίτ.

Μια ρεαλιστική πρόταση

Τον Δεκέμβριο του 2017 τρεις περιβαλλοντικές οργανώσεις της Πάτρας (η Οικολογική Κίνηση Πάτρας, ο Σύλλογος Προστασίας Υγείας και Περιβάλλοντος περιοχής Κέντρου Υγείας Χαλανδρίτσας και η Κοίνο_Τοπίο) με κοινή τους ανακοίνωση ζητούν από το υπουργείο Περιβάλλοντος την άμεση ανάληψη πρωτοβουλιών και τη δρομολόγηση νόμιμης και περιβαλλοντικά εφαρμόσιμης λύσης του σοβαρού προβλήματος δημόσιας υγείας και περιβάλλοντος που συνιστά η εγκαταλεημένη πρώην Αμιαντίτ ΑΕ.

Όπως αναφέρουν, η απόφαση του 2011 να μεταφερθούν στη Γερμανία τα επικίνδυνα υλικά από αμύγδαλο παραμένει πρακτικά μη εφαρμόσιμη λόγω του κόστους της τάξης δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ αλλά και των μεγάλων δυσχερειών που συνεπείγεται η μεταφορά δεκάδων χιλιάδων τόνων ρυπα-

σμένων υλικών (κυμάτων κυρίως) στο εξωτερικό εν μέσω της οικονομικής κρίσης.

Τα μέλη των περιβαλλοντικών οργανώσεων ζητούν σε πρώτη φάση οι αρμόδιες υπηρεσίες να υποχρεώσουν τους ιδιοκτήτες να περιφράξουν και να φυλάξουν τον χώρο, να διαχωρίσουν τα πολύ επικίνδυνα απόβλητα και να τα στείλουν με κόστος 2 έως 4 εκατ. ευρώ σε χώρα του εξωτερικού για διαχείριση και τα υπόλοιπα να ταφούν σε τμήμα του οικοπέδου των 135 στρεμμάτων με την υποχρέωση της άμεσης δειγματοληψίας του χώρου αμέσως με τη λήξη των εργασιών.

«Ο χώρος έχει αφεθεί, για διάστημα μεγαλύτερο της δεκαετίας, στη μορφή του και στο έλεος των ανέμων που διασπείρουν στην ευρύτερη περιοχή τοξικές ίνες του υλικού αυτού με ανυπολόγιστες επιπτώσεις και συνέπειες στη δημόσια υγεία. Ο χώρος λεηλατείται συνεχώς, με κίνδυνο και για αυτούς που προσπαθούν να αποσπάσουν μέταλλα ανάμεσα στα τοξικά απόβλητα. Και τούτο διότι όλο αυτό το διάστημα προσχηματικές και ανεδαφικές "λύσεις", λόγω των υποτιθέμενων πολιτικού κόστους, διακινδύνων τους κινδύνους, με μόνη σήμανση πραγματικότητας την πλήρη αδράνεια των αρμόδιων αρχών» λέει στο Documento ο Πύργος Κανελάκης, περιφερειακός σύμβουλος Δυτικής Ελλάδας.